

var hos Contoirchefen, Dygtigheden laa, blev reduceret til blot en Slygge.

Jeg skal imidlertid ikke forfølge disse Betragtninger videre, thi jeg skal erkjende, at selv om man gaaer ind paa de forskjellige af mig antydede Forandringer, vil de dog ikke have nogen synderlig gennemgribende Betydning. Jeg skal give den høitærede Indenrigsminister Ret i, hvad han igaar udtalte, at der i Forhold til det Arbejde, som leveres og fordrer, ikke er for mange Embedsmænd i Ministerierne, men er dette Tilfældet, er det den Maade, hvorpaa der arbejdes, og det Arbejde, der fordrer, som maae forandres. Naar man betragter Forholdet historisk, vil man finde, at der under Enevælden, hvad der var naturligt for den Regjeringsform, har fundet en overordentlig stærk Centralisation Sted. Statsmagten har draget til Staten mangfoldige forskjellige Forretninger og Livsrøresser, der ikke i og for sig hørte hjemme under den, men suarere under det kommunale Liv, og den er ikke bleven staaende herved. Den samme Bevægelse har ogsaa ført til, at den øverste Regjeringsmagt atter har samlet Forretningerne under sig, saaledes at altsaa Centralisationen har fundet Sted paa en dobbelt Maade. Det er herpaa jeg troer, man skal tage fat; jeg troer, at ligesom Enevælden har centraliseret for stærkt i denne Retning, maa det være vor Opgave atter at decentralfisere, at gjengive Kommunallivet Alt, hvad der naturligt hører hjemme derunder, og at give de locale Myndigheder de Afgjørelser, som naturligt høre under dem. Saa snart dette gennemføres, og man tillige tilegner sig det administrative Liv, hvad man paa det lovgivende Omraade allerede har anerkjendt for rigtigt, nemlig Mundlighedens og Offentlighedens Grundsætning, — jeg erkjender, at den ikke paa samme Maade lader sig gennemføre i Administrationen som i Retspleien —, troer jeg, at dette i Forbindelse med den Decentralisation, som jeg nævnte, vil føre til, at Arbejdet vil bethdeligt formindskes, vil skifte Charakter, og at som Følge deraf ogsaa Embedsmændenes Tal i passende Forhold vil kunne nedsættes og formindskes ganske bethdeligt. Det vil da naturligvis være at anbefale i høi Grad, at Embedsmændenes hele Tid bliver tagen i Beslag i det Of-

fentliges Tjeneste, og at, som Følge deraf, ogsaa Vænnen indrettes saaledes, at den bliver et virkelig Veberlag for det Arbejde, der udføres, hvorhos det ogsaa vilde være ønskeligt, om man kunde finde en Vønningsmaade, hvorved Embedsmændene, hver for sig, interesseredes til at arbejde energisk; jeg troer ikke, det vilde være aldeles umuligt at udfinde en saadan Vønningsmaade. — Der var en anden Branche af Administrationen, som jeg skal tillade mig at nævne, det er den judicielle Administration, og, saasnart man nævner den, kommer Enhver til at tænke paa Grundlovens Bud, at Offentlighed og Mundlighed saa hurtigt som muligt skal indføres ved hele Retspleien, samt at Rævninger skulle indføres i Misgjerningsager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser. Disse Grundlovens Bud, der ere 18 Aar gamle, ere endnu paa en ganske enkelt Undtagelse nær for Kjøbenhavns Vedkommende desværre kun et Løfte, et Tilfagn. Vistnok have vi ved et Medlems varme Interesse for Sagen, der understøttedes af den daværende Justitsminister, som ligeledes endnu er Medlem af dette Thing, faaet et Forslag frem, sigtende til Rævningers Indførelse ved den criminelle Retspleie, og som efter alle Sagkyndiges Dom er særdeles fortræffeligt, ligesom vi ligeledes have faaet adskillige Lovforslag, der stode i Forbindelse med dette Forslag, forelagte af Regjeringen; men videre er Sagen ikke endnu kommen, og saavel den criminelle som den civile Retspleie befinde sig endnu bestandig paa samme Standpunkt som tidligere. Dette er Noget, som vistnok meget maa beklages. Hvad Grunden er til Udsættelsen, er ikke godt at sige, men da den nu engang er steet, og da det kan forudsæes, at der maaskee vil hengaae længere Tid, inden Sagen paany foretages, vilde jeg ønske, at Regjeringen vilde benytte denne Mellemtid til ogsaa at lade udarbejde Forslag til den civile Retspleies Reform, saaledes som det i sin Tid blev antydet idetmindste af flere af de Medlemmer, som afgave Betænkning over det dengang forelagte Rævningeudkast, idet vi da, naar den Tid kommer, at Sagen paany kan fremmes, kunne have Forslag liggende for os til den hele Retspleies Reform. Benyttes Mellemtiden paa